

La llista de presos polítics augmenta més enllà dels partits i entitats.

written by Llorenç Prats | 29 d'octubre de 2019

El president Torra, en una entrevista a Radio Estel, a titllat els detinguts per la Guàrdia Civil el 23 de setembre d'enguany, de presos polítics. Persones detingudes per les seves idees polítiques i per les seves conviccions.

Ara, a la llista de presos polítics, ja no té únicament, per tant, una vinculació amb la celebració del referèndum d'autodeterminació sinó que també la té per la seva vinculació a la seva defensa o justificació.

EL POBLE ÉS EL QUI MÉS MANA

SOLIDARITAT AMB CATALUNYA EN DEFENSA DE
LA DEMOCRÀCIA, PER LA LLIBERTAT DELS PRESOS
I LES PRESES, ENCAUSATS I EXILIATS POLÍTICS.

La resposta del govern català a la situació actual de Catalunya, no obstant això, ha suscitat molta polèmica. Més enllà de declaracions, una bona part de la societat catalana queda perplexa sobre com s'està justificant la repressió i persecució espanyola sobre ciutadans catalans.

D'acord amb el grup de treball d'experts sobre drets humans de l'ONU, la consideració de pres polític s'esdevé quan la seva detenció i empresonament, entre d'altres motius, són fruit de l'exercici de drets legítims de reunió, manifestació o expressió, sigui de forma directa o indirecta.

Els mecanismes de l'expressió nacional dels catalans, des de la perspectiva espanyola, són incompatibles amb l'exercici de drets fonamentals, ja que en darrer terme, com va manifestar l'ONU, i serveix de base al president Torra per exposar la seva opinió, sempre ha de prevaldre el que s'estableixi des

d'Espanya i el seu estat.

La dinàmica repressiva de les institucions espanyoles iniciada de forma contundent el primer d'octubre de 2017 s'han mantingut amb l'empresonament de responsables polítics catalans, i ara, de la mateixa manera, amb la d'activistes o simpatitzants dels drets socials i nacionals.

Els detinguts i detingudes en les manifestacions de queixa i repulsa a un règim que no vol parlar ni dialogar, igualment, per tant, per molts juristes i activistes, haurien de merèixer aquesta consideració (de presos polítics), tenint en compte que unes eventuals accions agressives que els podrien desmerèixer es situen en un entorn d'indefensió i impotència excessivament desmesurades.

L'exercici pacífic de drets i llibertats, més enllà d'indicis o de sospites, és un bé jurídic que les policies de les democràcies liberals tenen l'obligació de protegir. Sense posicionar-se ni oposar-hi la més mínima resistència o establir obstrucció, diu l'ONU. Però encara diu més clar que cridar a la mobilització i a la participació ciutadana és lloable, tot constituint un tret de societats que volen respondre col·lectivament als conflictes que viuen o pateixen.

Els catalans, com així van expressar-ho el primer d'octubre de 2017, són mereixedors de la llibertat i la protecció, per igual. I si l'estat espanyol, els espanyols o les seves institucions (incloses les autonòmiques) no ho poden garantir difícilment hi haurà una sortida lògica al que és un problema senzill: el valor democràtic del referèndum d'autodeterminació sense perjudici dels drets inherents al poble català.